

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona.
Egyes száma ára 1 fillér.

MEGJELIK HETEKENT EGYSZER:
pénteken és minden törvény-
hatósági bizottsági tárggyűlést
megelőző és követő napon.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓVIVATAL
Városi könyvnyomda-vállalat
Irodájában.

Írde küldendők a kéziratok és
előfizetési díjak.

KÖZIGAZGATÁSI, KOZMÜVELŐDÉSI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: **VECSEK IMRE.** * Felelős szerkesztő: **KONCZ ÁKOS.**

Kiadótulajdonos: **A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.**

Gazdák reménye.

Országszerte megkezdődött az aratás.

A gazdák reményeinek nézve a termés elé. Igaz ugyan, hogy az országban helyült-helyült kemény pusztitást vitt végbe a kalászos növényekben az elemi csapás, mindazonáltal, általában véve, a termés jó közepesnek ígérkezik.

Az ország különböző gabonatermő vidékéről beérkezett jelentések szerint a szemek szépen fejlődtek. Itt-ott ugyan jelentkezett a rozsdá, de ezt a megerősödött kalászok kibirták s ami hasznavehetetlen, az oly kevés, hogy a nagy táblánál nem jó figyelembe.

A gazdaközönség nagy része tehát megnyugvással nézhet fáradságos munkája gyümölcse elé és legfeljebb az aggaszthatja, hogy vajjon nem esik-e le a buza ára. Mert a mi gazdáink olyan szerencsétlenek mostanság, hogy vagy nincs termésük, vagy ha van, akkor annyira kevés az ára, hogy a gazdának alig marad valamelyes nyers haszná-
vetésen.

Már pedig nemcsak mezőgazdáinkra hátrányos az árnyalás, hanem közvetlenül az egész ország megcsinyli az alacsony árakat. Mert a földbirtokos a gazda bevételeihez szabja kiadásait s ha a gazdaközönségnek nincs pénze, az a forgalom minden nemén meglátszik. Sokat nyel az adó, a gazdaság berendezése, a gazdaság folytatásának napi kiadásai, a család fenntartása, a gyermekek nevelése, a megélhetés, mely kiadások sokszor a legjobb akarat és legnagyobb takarékoság mellett sem mértékelhető, felesleges pedig, melyből támogatni lehetne azon törekvéseket, melyeket a gazdaközönség minden időben szívesen tett — nem kerül.

A földbirtokos és gazdaközönseget sújtó csapásokat tehát megéri az egész ország, míg, ha az ő fáradozásukat siker koronázza, adományaikból bőséges istápolást nyernek azon intézmények, melyeknek támogatásától a magyar gazdaközönség sohasem zárkózott el.

Midőn tehát az ország különböző vidékéről kedvező hírek érkeznek az aratásról, jólös érzés fog el bennünket nemcsak azért, mert szívünk melyéből örvendünk a *nemzet gerinczének*, a földbirtokos osztálynak és gazdaközönségnek erősödésén, vagyonosodásán, hanem azért is, mert mostoha gazdasági viszonyaink közepett jól esik gazdaközönségünk arczán azt a derűt látni, melyet a fáradságos munka jutalma fest az arczokra. A mi országunk földmivelő állama, a gyárpar nem tud oly mértékben tért hódítani, mint más kulturálmokban és éppen azért nálunk életkérdés egy a gazdag termés, mint a termés ára. A gazdálkodás sok költséggel, sok rizikóval jár és igen sokszor tapasztalja a gazdaközönség, hogy éj-napi gondja, fáradalma és verej-

téke majd szem nélkül való szalmát, majd olcsó szemet produkál.

Adja Isten, hogy bőséges és jó áru termésünk legyen az idén. Ugyis sokat szenvedtünk már mindenféle elemi csapástól, midőn sirt a gazda szemé munkája romja felett. Ránk fér az Isten áldása, hisz éreztük sújtó kezét éveken át.

Gazda.

A sajtó és a közönség.

A hírlapírásnak egy törvénye van: mindig igazat írni. De mi az igazság? e felett már egy világ vitakozott és biztos megállapodásra nem jutott, annál kevésbé igazodhatik el e kérdésben az újságíró, mert töle azt várják, hogy az igazságot ne egyformán alkalmazza az embereknél.

Vagyis a hírlapíró igazságnak tartja, ha a mások vagyonán élő közkereseti szövetkezeteket leleplezi és üzelmekről a leplet lerántja. Igazságnak tartja, ha a közs. tisztviselő hibáit feltárja, az azonban igazságtalanság azok szemében, kik szintén ugyanazon hibában leledzenek. A sajtó igazságnak tartja, ha a társadalom sötét bűnét megvetés és megutálás végett felsorolja, de ez nem tetszik azoknak, kik részesei a bűnnek. Egy szóval az igazság mérlege mindig magunk felé hajlik, de azt nem bánjuk, ha embertársaink a porban fetrengenek leverve, meg-
yalázza.

Ha nincs szenzáció a lapban, azt nem érdemes olvasni — mondja a vidék olvasó közönségének nagy része. Egy pikáns részlet a függönyök mögül, egy kis drámái rész a házas életben s több efféle kaviárt még a komoly férfiak is mosolyogva emésztnek meg. Kacagznak a más esetén, de ha róuk lenne valami ilyes dolog írva, ami éppen nem volna nehéz dolog, ha azt a hírlapíró akarná — lenne panasz, lőtás, futás, fenyegetés. Vagyis azaz igazság, hogy a más bűne vastag betűkkel van a lapban megírva, de a miénket fedje be a feledés saisi fátyola.

A vidéken a közügyek munkásainak működését, munkáját nem szabad a sajtónak kritizálni, pedig erre a legtöbb helyen szükség van. Vajha ellenőriztek volna sok embert. — Akkor nem jutott volna a bűn lejtőjére s a törvényeseknek nem itélének panamákban s nem jutnának gyalázatra, koldusbotra a családok ezrei.

A kötelességét betöltő és hivatalát pontosan betöltő embernek nincs oka félni a sajtótól. Ettől csak azok rettegnek, kiknek szeméi nem szeretik a világosságot. S ha mégis talán a sajtó valaha és valamikor igazságtalanul bírálta el cselekedeteiket vagy pedig félremagyarázta legnemesebb intenczióikat, ne az összes sajtóra nehezteljenek, hanem bánjanak el érdemük szerint azon emberekkel, kik kellő alap nélkül vádolnak és lelkiismeretlen könnyelműséggel itélkez

nek olyan emberek tettei felett, kiknek saruszijait sem érdemek megoldani.

A tisztességes sajtó itéletétől ne féljen senki. Az nem ő, csak javít. Az nem szereti a föld porában az embert, hanem örvend, ha az őt megillető piederasztalon látja. Az nem az ő hibája, ha a sok ember lent érzi magát jól és nem abban a tiszta atmoszférában, melyben az igaz jellem izmos és erőssé lesz. Aki pedig önmaga keresi a port, az megérdemli, hogy a nyilvánosság organuma verje ki azt ruhájából.

Mert mi újságírók abban a véleményben vagyunk, hogy a közpályán mozgó ember működése nyilvános elbírálás alá tartozik. Éppen azért van a sajtó, hogy legjobb belátása szerint — de mindig igazságosan — bírálja el azok tetteit, kikre egy ország, a közügyek bizalmatlan tekintenek. Ha nem cselekszi ezt és pusztán gyermekes híreket regisztrál, szenzációsi újdonságokat ad be olvasóinak, anélkül, hogy azon város vagy kör érdekeit védelmezné, melynek előfizetői tartják fenn életét — nem teljesíti a sajtó hivatását.

Gyöngé odalunk, hogy a dicséretet szeretjük. Mig dicsér a sajtó, addig szeretettel simogatjuk, de ha ellenünk fordul — mert hisz tökéletesen nem vagyunk — akkor jaj a sajtónak, az újságíróknak és hall az ember olyan kritikákat, melyek felett csak azért nem boszankodik, mert az emberi gyöngeségek nem érdemek arra, hogy velük komolyabban foglalkozék.

Hanem aztán ha valaki csávéba kerül, — mért hát a szerencsétlenség megisk minden emberrel — rohan a sajtóhoz, szívére öleli a hirlapíró, udvarias ezzel szemben a végkimerítés, csakhogy valahogy bele ne kerüljön az újságba. Naponként van szerencsénk olyan urakhoz, kik nagy hajlongások közt távoznak a mikor kimennek, csak kedvező alkalomra várnak, hogy újból szídhassák azt a sajtót, mely megövtá őket a meghurcolásból.

Ezek azok az okok, melyek akadályoznák a vidéki sajtó egészséges fejlődését és mindaddig javulás nem várható, mig a közönség egyrésze másképpen nem fog a sajtóról gondolkozni. Javulni fog a helyzet, ha a közönség nemcsak dicséretet vár a sajtótól, hanem vele együtt munkál a nemes eszmék nagy harcában és nem öns nézőpontokból ítéli meg a sajtót, hanem azzal az igazságossággal, mely egyedüli alapja minden észszerű és helyes kritikának.

Hirek.

— **Gyászmise József kir. herczegért.** Dr. *Wolafka* Nándor püspök-plébános július 8-ikán délelőtt 9 óraker gyászmisét tart b. e. József kir. herczeg lelküdvért. A gyászisteniszteletra meghívta a város tanácsát és tisztákarát is.

— **Eszkütel.** Ifj. *Osory* István, k. Domahidy Elemér főispán városukhoz közigazgatási gyakoronoknak nevezett ki, a hétfői tanácsülésen tette le a hivatali esküt.

— **Vármegyénk rendkívüli közgyűlése.** Hajdu vármegye f. hó 10-ikén, délelőtt fél 9 óraker a vármegyeház nagyteremben rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyetlen tárgya: **Kovács Gyula** országgyűlési képviselő, bizottsági tag indítványa, a kormányának szavazandó bizalmatlansági indítvány.

— **A gyümölcsárusok panasza.** A kereskedelmi tanintézet előtt áruzó gyümölcsösök, vulgo: kofák terjedelmes panaszlevelet hoztak szerkesztőségünkbe. Elpanaszolják irásukban, hogy az odátzó nap hevében elromlik gyümölcsük, maguk pedig egymásután lesznek rosszul a nagy hőségőt. Sátorok építésére szeretnének engedélyt kapni. Mivel a szegény asszonyoknak sok igazuk van, kérjük a városi tanácsot, segítsen valamiképpen sorsukon, mert nagyon el vannak keseredve. (Lapunk zártkör a gyümölcsárulók már sátorok alatt árulnak. Szerk.)

— **A szünügyi bizottság ülése.** A szünügyi bizottság ülést tartott a héten, melynek legérdekesebb tárgya volt a Zilahi Gyula társulatának bemutatása — papíron. A bizottság tudomásul vette az igazgató bejelentését. Ez alkalommal nem akarjuk a bemutatott névsort bírálal alá venni, hiszük azonban, hogy Zilahi Gyula meg fog felelni a nevéhez és szinagazgatói működéséhez fűzött reményeknek.

— **A délelőti hivatalos órák.** Ugy a m. kir. pénzügyigazgatóság, mint a M. á. v. debreczeni üzletvezetősége elhatározta, hogy delutánoként nem tart hivatalos órákat, és pedig az előbbi július és augusztus hónap, az utóbbi egész évben. Most, midőn már több hivatal eltrőlte a delutáni hivatalos órákat és az isklánk óra-beosztása sem áll újtaban a delutáni hivatalos órák beszüntetésének, legalább a nyári hónapokat igen üdös volna a városnál is behozni a delutáni munkaszünetet. Ha egyéb nem szólna is az új rend mellett, elég annak felemlítése, hogy a városi hivatalos helyiségekben oly hőség van, hogy dolgozni még a legbugbögő igyekezet mellett is alig lehet.

— **Karap Mór temetése.** Karap Mór, társadalmi életünk egyik kiváló, nagyviltségi tagját e hét elején temették el Budapesten. Karap Mór a régi időkben egy rövid ideig tanácsnoka volt Debreczennek. Temetésén nagy és előkelő közönség vett részt. Béke porair!

— **A főorvos jelentése.** Sárváry Gyula városi tiszt főorvos, ki éber gondokkal örökös egészségügye és közistisátsága felett, egy beadványt intézett a tanácshoz, melyben a nagyérdmü csőszház mellett elvonuló árok betömését és kitisztítását szorgalmazza, továbbá kéri, hogy a városi tanács rendelje el a csőszházzal szemközti levő sestetkerti ut kiszélesítését, az ott levő rozoga kerítés eltávolítását és a kerítés mellett levő akácfa kivágatását. A tiszt főorvos elmondja, hogy ezen helyeken valóságos fészeke van az epidemiáknak és igen sokan ezen helyeket illemhelyekül használják. Nem csoda tehát, ha ennek folytán a park és a nyaralók levegője meg van fertőzve és éktelen büz árad elő a sűrűségből. Hozzá tehetjük még azt is, hogy a nagyérdmü csőszházzal szemközti levő ut bejárata oly keskeny, hogy különösen este veszedelem környékezi a kocsi járókat. A városi tanács bizonyára figyelembe veszi a tiszt főorvos aggodalmait és mihamarább segíteni fog a bajokon.

— **Nyugtázás és köszönet.** A debreczeni önegyelt folyó évi május 27-én tartott nyári táncmulatságán felülizettek: Németh András 20 kor., B. K. I., öz. Kerekes Gyuláné 10—10 kor., Kálai Frigyes főt., dr. Wolafka Nándor, gr. Zedwich eredes, Kis Albert, János Zoltán 8—8 kor., Geiger Simon, Komlóssy Arthurné, Berger Jenőné 5—5 kor., Lőkövits Arthur, öz. Bodó Sámuelné, N. N., Dicsőfi József, S. Szabó József és neje 4—4 kor., Szabó Lajos v. k. igaz., Széll Farkas, Forgách Károlyné, Huzly Luiza 2—2 kor., Komlóssy Arthurné, dr. Balkányi Miklósné, Székely Ferenczné, Berger Mózriczné, Tóth Béláné, Benyáts Emliné, öz. Varga Ferenczné, öz. Bérassy Sámuelné, Vecsey Imréné, Berger Jenőné, Wespéry Zoltánné, öz. Berger Vilmosné 2—2 kor., öz. Ladóssy Ferenczné 4 kor., dr. Berger Andorné, Vidovich Menyhértiné 2—2 kor., öz. Brunner Edéné 1 kor., Kiss Áronné 3 kor., Csanak Józsefné 2 kor., Dicsőfi Józsefné 3 kor., Csanak Jánosné 2 kor., Szele Györgyné 2 kor., öz. Joó Istvánné 2 kor., János Zoltánné 2 kor., Karai Sándorné 2 kor., dr. Irinyi Istvánné 2 kor., Kaszanyitzky Endréné 4 kor., K. Tóth Kálmánné 2 kor., ifj. Kaszanyitzky Andorné 4 kor., Ormódy Lajosné 2 kor., Komlóssy Dezsőné 2 kor., dr. Kola Jánosné 2 kor., öz. Mayer Emliné 2 kor., Márton Imréné 2 kor., öz. Léder Miklósné 2 kor., Kovácsky Antalné, dr. Nagy Lajosné, dr. Oláh Miklósné, dr. Czeglédi Mihályné, dr. Kovács Jánosné, Péntes Sándorné, Sass Béláné, Szabó Miklósné, V. Szabó Józsefné, Szávay Gyuláné 2—2 kor., Szesztina Jenőné 4 kor. Czukraszda felszerelésre adoztak: Veresné, Sz. T. 2 liter fagyalt, Szabó Kálmánné 2 l. fagyalt, 5 db ostyá, Dobiecki Sándorné 2 torta, Fráter Erzsébet 25 db sütemény, Kolbenhayer Kálmánné 25 db indián, Koncz Ákos ur fagyalt, Lovassy Károlyné, Gressi Kálmánné 1—1 torta, Riesz Lipótné fagyalt, dr. Ujfalussy Józsefné 50 db indián, Reviczky Lászlóné 150 db citrom.

— **Ne bántsd az eperfát!** Nagy költséggel ültetjük, neveljük, gondozzuk és ápoljuk az eperfákat, hogy megkedveltecsük népünkkel a szép keresztet biztosító selemenyestészt és mégis vannak olyanok, akik nem óvják, hanem rongják a hasznos fákat. Sehol az országban nem látni azt a barbarizmust a hasznos fákkal szemben, mint nálunk. A Nagyerdőn kirángatták a nagy költséggel

előtett fenyőket, a virágos fákat durva kezekkel letörölik, az utcán fákat érlelen gyerekek és részeg felnőttek letörlik, levagdálják, késekkel bevagdossák. Ki kell ölni népünköt ezt a durva szokást és a gyermekek kell első sorban megtanítanunk az előfák védelmére. A rendőrség pedig legyen kíméletlen a fapuzsítókkal szemben és büntesse példásan azokat, akik durva kezekkel törölik a fákat, cserjéket és bokrokat. Ha azonban ügyet sem vet a rendőrség a lombpusztítókra és a szülők nem oktatják be gyermekeiket a fák lombjainak, galyainak és törzsének megővésére, akkor ezek a bosszantó állapotok nem fognak javulni.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága I. hó 5-iken tartott ülést Domahidy Elemér főispán elnökletével. Az ülésen a szakelőadók előterjesztették jelentéseiket, melyeket a bizottság tudomásul vett. Az ülés folyamán érdekes vita indult meg afelett, hogy vajon a pénzügyigazgatásnak van-e joga ex-lexben az adótartozások erejéig az ingatlanokra bekebelezést eszközölni. A vitában részt vettek Fauszt Elek kir. tanácsos, pénzügyigazgató, Kovács József polgármester, Magoss György dr. tiszti főügyész, Márton Imre, Tüdös János dr. és Fejér Ferencz dr. Igen érdekes volt a polgármester fejtegetése, nevezetesen az, hogy helytelennek tartja az önként fizetett adók elfogadásának megakadályozását, ellenben helyesnek véli azt, hogy az így befizetett adók ne adassanak át az állampénztárnak. Teljesen osztjuk mi is a polgármester nézetét már csak azért is, mert míg az adófizetés jogában semmit sem korlátozhatunk, addig az önként befizetett adók elfogadásának megtagadása, később az ex-lex elmulásával sok kellemetlenséget ró azokra, akik táján más célra fordítják időközben ezen összeget. Ezzel kapcsolatban azt idévtölvén, hogy fentebb említett kérdést ezen alkalomból vegye le a bizottság a napirendről. Többek hozzájárulása után a bizottság egyetleleg szótöbbséggel kimondta, hogy a pénzügyigazgatásnak joga van az ex-lexben is az adótartozások erejéig az ingatlanokra bekebelezést eszközölni. — Némiké az a nézetünk, hogy ezen határozat kimondására nem volt semmi szükség.

— **A nagyerdői hidegvíz-nyugtinteztet megnyitott.** A nagy alkalmazása gyógyezelokra, hőmérsek, alak- és időtartam tekintetében oly sok változatosságot enged, hogy azt a legkülönbözőbb betegségeknek eredményel alkalmazhatjuk. Általában a vizsgymód edzőleg, éltetőleg és erősítőleg hat. Az anyagcsere fokozása, az idegrendszernél kedvező befolyásolatlansága által a beteg szerveknek megváltozott működésük idezeitük elő. Sem fiatalja, sem öregje nem zarándok ki a hidegvízgyógyomól aól. A fiatal szervezet erőteljesebben fejlődik és gyarapszik mellette, míg a magasabb korban a hanyatót erőket felélelti és a lassan működő szerveket fellíríti. Eredményel alkalmazható tehát a vizsgymód és annak különféle alakjai: 1. Súlyos betegségek utáni egyenlőségskénél. 2. Erősödési és edzési szempontból, a légző szerveknek hurutos állapota való hajlamánál. 3. Tápálkózási zavaroknál, u. m. vérszegénység, sápkór, kövérég, kúsvény, görvélkór- és cukorvirelésnél. 4. Gyomór-, bél- és májbetegéknél. 5. Vérkeringési zavaroknál, vértörlülés- és aranyeres bántalmánál. 6. Rheuma- és ígébántalmánál. 7. Az idegrendszer megbetegedéseinek, a neurastheniánál, ennek iskoladalu jelenéséinek, mint: fejförgés, szédülés, fejfájás, levertség, szellemi és testi kimerültség, álmatlanság, asthma, ideges szívbántalmak, a gyomor-, bél- és nemi szervek neurastheniájánál, hysteriánál, Baseow-féle betegségeknek, görcsös és hűdéses állapotoknál. — A nagyerdői hidegvízgyógyinteztet modern és czélzerű berendezése, fekvése és kitünő puha vize fölötté alkalmas tényezők a vizkúrának sikeres használatára. Fővárosi szakértői szemelzést végzi a teendőket, az árák mérsékeltek. Orvosi felügyelet. Az intézet egész nap nyitva félárknak: d. e. 9 óráig és d. u. 5—8 óráig; nőknék d. e. 9 órá-tól d. u. 5 óráig.

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszertárakban
gyógyszerészi különlegességek
és illatszerek
a legnagyobb választékban kaphatók.
Eredeti francia és angol gyártmányok.

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legutánysabban és jótállás mellett eszközöli FÖLDVÁRI L. debreczeni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. sz. (az udvarban). Villamos felszerelések, zseb-lámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára.

Képes árjegyzék ingyen.

Telefon-szám 168.

Uri divat, kalap és fehérmű üzlet Békés Lajos Debreczen, Piacz-u. 44. dr. Ujjfalu-sz. Angol női bluzsokot, férfi fehérműveket és kelenyűket mérték szerint a legszebb kivitelben készít.

Angol plaidek és takarók, svéd bőrkabátok Borsos Katánál.

Hivatalok részére

mindentéle

RUGGYANTA- és RÉZ-BÉLYEGZŐK,

PECSETNYOMÓK,

SZÁMOZÓGÉPEKET

és

ÁLLANDÓ FESTÉKPÁRNÁKAT

olcsó árban,

5 évi jótállás mellett, a legpontosabban készít az

ELSŐ DEBRECZENI

RUGGYANTA-BÉLYEGZŐ GYÁR

és KÖNYVNYOMDA

Debreczen, Simonffy-utca Sesztina-ház.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező s az új lovassági laktanyával szemben, a hadházi ut jobb oldalán fekvő, illetve major 1905 október 1-től 1908 október 1-ig terjedő három évre a városnégy nagytanácstermében folyó 1905. évi július 18-án megtartandó nyilvános árverésen a legtöbb bérösszeget ígérőnek haszonbérbe fog adtani.

Kikálitási ár 550 korona, melynek 10%-a bántépénzül készpénzben az árverés alkalmával az árverést vezető bizottság kezéhez letétbe helyezendő.

Árverelni szándékozók által az árverési feltételek, a város számvető hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Debreczen, 1905 június hó 13-án.

A városi tanács.

Jszakosság nincs többé!!!

Kivánatra bármiké bérmentesen küldünk egy próbát a COZAPORBól. Kávé, tea, étel vagy szeszese italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szeszede a tartózkodásról, mert csodálatosa ellenzavenszó teszi az iszákosnak a szeszese italt. A COZA oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér vagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül szedhatja és az illető még csak nem is fojtja, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer fertit a szeszegen és becsületességűl megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatallembert a jó utra és szerencséséjhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította. Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazonkák, kik kívánják, egy próba adogat és egy köszönő irásokkal telt könyvet díj és költségmentesen küldi, hogy így bárki is meggyőződésben biztos határoson. Kérésedünk, hogy az egészre teljesen ártalmatlan.

INGYEN PRÓBA 57L. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlápok 10 fillérre bérmentesítendő.)

COZA INSTITUTE

(Dépt. 375.)

82, Chancery Lane,
London, Anglia.

